

fuzinca

Leto 44

Ravne na Koroškem, julij-avgust 2007

št. 7-8

Spominska tabla na upravni zgradbi

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Mežiške doline je v soboto, 23. junija, ob vходу v upravno zgradbo Metala Ravne odkrilo spominsko ploščo, na kateri piše:

MINLJIV SI.
LE TVOJA DELA SO TVOJ SPOMIN.
V ZAHVALO IN SPOMIN
NA DEJANJA
V VOJNI ZA SAMOSTOJNO
SLOVENIJO
POSTAVILA ZVEZA VETERANOV
VOJNE ZA SLOVENIJO.

V ŽELEZARNI JE BILO
V LETIH 1990 IN 1991
TAJNO SKLADIŠČE OROŽJA
TERITORIALNE OBRAMBE.

Spomin na dogodke izpred sedemnajstih let je obudil **Primož Šavc**, takratni načelnik MSNZ Mežiške doline, ki je skupaj s **Konradom Bezjakom**, nekdanjim referentom za obrambne priprave v Železarni Ravne, spominsko tablo tudi odkril. Slovesnost je popestrila tudi vokalna skupina Smo, kar smo.

Člani Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Mežiške doline so pred tem že odkrili podobno spominsko ploščo pri Kotniku (Vorancheva rojstna hiša) v Kotljah, potem pa še v mežiškem rudniku, na kmetiji Lauter ter na Domu veteranov na Obretanovem, kjer so podelili bojne spominske znake in članske izkaznice novosprejetim članom ter dan sklenili s prijateljskim druženjem.

A. Č.

Spomin na leto 1990

»Manevrska struktura narodne zaščite (MSNZ) je nastala zaradi razoroževanja Teritorialne obrambe RS maja 1990, nato pa se je razvila v

Protokolarna enota Slovenske vojske pred spominsko ploščo

oboroženo silo, ki je bila sposobna braniti proces osamosvajanja Slovenije. Sprva je šlo torej za ohranitev dveh poglavitnih virov, oborožitve in kadrov, zato sta bili prvi nalogi tajno skladiščenje orožja in skladno s količino ter z lokacijami prilagoditev kadrovske popolnitve enot TO ter načrtov njihove mobilizacije. Takoj po zagotovitvi omenjenih predpogojev smo pripravili načrt obrambe.

Slovesnost v znamenju zastav, praporov, svečanih uniform, orožja ...

Foto: Andreja Čibron - Kodrin.

Foto: Andreja Čibron - Kodrin.

Foto: Andreja Čibron - Kodrin.

Plošča, ki spominja na burno obdobje osamosvajanja Slovenije

Uradni čas delovanja MSNZ Slovenije je bil od 15. maja 1990 (dan izdaje ukaza o premestitvi orožja TO v vojašnice JLA) do 4. oktobra 1990 (dan, ko so začeli veljati ustavni amandmaji in je TO RS ostala izključno v slovenski hierarhiji vodenja in poveljevanja). Zato je republiški načelnik MSNZ Tone Krkovič tega dne predal strukturo novemu načelniku RŠTO Janezu Slaparju.

V Mežiški dolini ali takratni Občini Ravne na Koroškem je MSNZ uradno delovala natančno mesec dni, od 4. septembra do 4. oktobra 1990. Tudi drugod po Sloveniji so se aktivnosti organizirale od zadnjih dni avgusta. Tone Krkovič je pokrajinskega organizatorja MSNZ Mladena Mrmoljo povezal 31. avgusta, ta pa mene 4. septembra, na svojem domu v Šmartnem pri Slovenj Gradcu.

Tesno smo sodelovali z Milico. Na pokrajinski ravni je bil koordinator aktivnosti s policijo inšpektor Marko Pogorevc, pri nas pa komandir takratne postaje Milice Ravne, inšpektor Franc Serec. Sodelovanje s policijo bomo širše predstavili septembra, ob odkrivanju preostalih spominskih plošč, natančneje pri Dularju, kjer je bil 19. septembra organiziran tajni pokrajinski sestanek načelnikov MSNZ in naših tajnih sodelavcev iz Milice.

Jedro MSNZ občine Ravne so sestavljali: Zdravko Moličnik, Jaka Jelen, Maks Gorenšek, Franc Jug, Drago Horjak, Toni Pogorevčnik, Milan Blagojevič, Franc Dobnik, Andrej Reiser in Mira Gorenšek.

Skladišče orožja v železarni

V Železarni Ravne je imel občinski štab TO skladišče, v delu hale Industrijskih nožev. To je bilo lepo urejeno in prostorno skladišče. Zaradi lokacije skladišča smo imeli delavci štaba tudi dovoljen vstop v železarno, in to skozi oba vhoda. Sicer pa so nas vsi poznali. Jaka, referent za materialna sredstva, je izhajal iz železarne in je poznal vsak njen kotiček, pa tudi ljudi, kar je bilo še pomembnejše. Tukajšnjo infrastrukturo smo izkoristili. Od tod smo razvažali na tajne lokacije. V obdobju delovanja MSNZ tudi nismo hoteli prav vsega razseliti z Raven, pa tudi nismo mogli, saj topov ni imelo smisla premikati in skrivati drugje kot tukaj.

Že 18. maja, v noči pred premeščanjem orožja v vojašnico Celje, ko še nihče ni vedel, da bomo kmalu organizirani v tajno vojaško organizacijo, smo v improvizirano majhno skladišče blizu topilnice skrili vse orožje upravnih organov občine in podjetij (organizacij združenega dela, se je takrat reklo), ker je novi republiški sekretar za ljudsko obrambo Janez Janša poslal depešo, da za premeščanje tega orožja ni nobenih pravnih podlag. Naslednjo noč sva z Jako skrila še nekaj orožja TO, predvsem tistega za celotni štab po vojni formaciji.

Vse orožje ni bilo premeščeno, le večji del. V skladišču je bilo ogromno streliva za pehotno orožje in tudi veliko bogastvo – 20-milimetrske granate za protiletalske topove, kar 22.500 kosov vseh treh vrst tega streliva. Po predpisih je bilo treba vse strelivo nad kalibrom 12 mm in eksplozivna sredstva skladiščiti v vojašnicah JLA. Ker pa je imelo ravensko skladišče armiranobetonsko klet ali, kot smo rekli, bunker, smo protiletalsko strelivo lahko skladiščili doma. Imeli smo tudi deset protiletalskih topov.

18. in 19. septembra smo MNSZ-jevci v železarni preživeli delovno noč. Vse protiletalsko strelivo smo ročno prenesli iz kleti v skladišču in ga uskladiščili v zaklonišču novega laboratorija ob Meži. Šest tricevnih topov iz ravenske baterije smo pustili v skladišču, štiri enocevne topove smo skrili v odprtih skladiščnih halah na haldi ter zakrili z velikimi balami. Orožje, last Železarne Ravne, je Konrad Bezjak skrtil v laboratoriju in ključke prepustil nam.

V imenu štaba MSNZ Ravne na Koroškem vsem, ki ste nam kakorkoli in kadarkoli pri delu pomagali ali pa nas videli oziroma slišali za naše delo, najlepša hvala za zaupanje, saj nikoli nismo bili izdani.«

Iz govora Primoža Šavca, nekdanjega načelnika MSNZ Mežiške doline

NAŠI NEKDANJI SODELAVCI

Srečanje sošolcev iz Metalurške industrijske šole

Foto: Fotostudio Ocepek.

Metalurgi

Jubileji in srečanja so priložnost za obujanje spominov. Dogodkov, ki so se zvrstili v treh šolskih letih v Metalurški industrijski šoli na Ravnah na Koroškem, pa je bilo toliko, da je bila majska sobota kar prekratka.

Pri Brančurniku so se 19. maja namreč zbrali možje, ki so se v letih 1954–1956 vpisali v triletno šolo za pridobitev metalurškega oziroma livarskega poklica. To je bilo že njihovo drugo tovrstno srečanje. Da jim je bilo pred tremi leti prav prijetno, priča njihovo število, saj se jih je na povabilo organizatorja Jožeta Prednika odzvalo več kot sto. Adi Požarnik se je pripeljal iz Nemčije, Zvonko Kosorčič pa iz Zenice, oba sta, kot tudi druge, spremljali soprogi ... Kdor ni mogel priti, je poslal pozdrave. »Učencem« so se pridružili tudi učitelji in vzgojitelji.

Po ogledu njihove nekdanje šole, sedanje Srednje šole Ravne, so obiskali še Koroško osrednjo knjižnico, nato pa sta njihovo druženje popestrila nastopa folklorne skupine in pevk zbora Deteljice KD Prežihov Voranc.

ANKETA MED UDELEŽENCI SREČANJA

»Bilo je težko, a lepo, saj smo bili mladi«

Milan Berložnik, učitelj praktičnega pouka:

»Na učence imam zelo lepe spomine, saj so bili poslušni, kulturni in ubogljivi. Prihajali so iz revnejših družin, in so se zavedali, da se morajo učiti.

Božo Radivojevič, učitelj praktičnega pouka in strokovnih predmetov:

»Ko so se ti učenci vpisali, so bili težki časi za življenje. V nekem smislu pa so bili ti časi tudi slavni in junaški. Generacija učencev, ki je končala šolo leta 1957, je pomagala

Všeč mi je tudi današnje srečanje, predvsem to, da so se organizatorji spomnili tudi na nas, učitelje. Hvala jim.

Na tisto povojno obdobje imam res lepe spomine, bil sem mlad ...«

graditi tovarno plemenitih jekel na Ravnah, prav

tako kot generacije pred njo in za njo.

V srednji šoli se je izšolalo veliko metalurgov in livarjev ter kovinarjev. V njej sem se zaposlil leta 1951 in pozneje postal tudi pomočnik ravnatelja, upokojil pa sem se leta 1986.

Bil sem tudi vodja internata na Rimskem vrelcu, kjer je bivalo okoli 130 učencev. Bilo je težko, fantje so morali vstati ob pol petih zjutraj in se peš odpraviti na Ravne v šolo, od tam pa spet nazaj. Nekoliko lažje je življenje postalo, ko je tovarna kupila manjši avtobus.

Bili so težki časi, a smo jih preživeli. Uspešno! To potrjuje tudi današnji shod teh polstoletnih jubilentov.«

Zvonko Kosorčić, iz generacije livarjev, iz Zenice:

»Na Ravne sem prišel leta 1956 in tu ostal do leta 1959. V tej generaciji livarjev nas je bilo šest iz Zenice in smo bili štipendisti tamkajšnje železarne. Živeli smo v internatu. Bili smo mladi, nič nam ni bilo težko. Hitro smo se vključili v šolski utrip, med sošolci so bili poleg Slovencev tudi Hrvati. Sodelovali smo tudi v športnih dejavnostih.

Tako kakovostne šole, kot je bila takrat na Ravnah, ni bilo nikjer v Jugoslaviji. Znanje so na nas prenašali pravi strokovnjaki, npr. inženir Gams, ki je bil specialist za livarstvo. Tovrstno znanje je še danes redkost.

Pouk je takrat potekal tako, da smo imeli tri dni praktični pouk, dva dni pa smo utrjevali teorijo. Na strokovnih ekskurzijah smo obiskali Slovenijo po dolgem in počez. Veliko krajev sem videl tudi kot član šolske nogometne ekipe.

Ko sem se vrnil domov, sem se zaposlil v KPD-ju Novi život Zenica, saj se livarna ni razvila v načrtani smeri. Postal sem glavni tehnolog pri izdelavi jeklenih delov za daljnovode in delov za avtomobilsko industrijo.

Na ravensko obdobje imam najlepše spomine, ohranil pa sem tudi stike s sošolci, predvsem z Đurom Haramijo. Z ženo Josipo tudi zdaj gostujeva pri njem oz. njegovi družini.«

Adi Požarnik, Stuttgart:

»V Metalurško industrijsko šolo sem se vpisal leta 1955 in jo 1958. leta zaključil. Postal sem livar. Do odhoda na služenje vojaškega roka leta 1960

sem delal v čistilnici, kamor sem se leta 1962 vrnil. Po treh letih sem odšel v Nemčijo, zaradi boljšega zaslужka. V livarskem poklicu sem delal še štiri leta, potem pa sem se zaposlil v avtomobilski tovarni Mercedes za tekočim trakom.

V Mežico se z ženo kar pogosto vračava in vidiva, da se danes tudi tu dobro živi.

V Nemčiji smo ustanovili folklorno skupino, z ženo pa sva obiskala kar nekaj seminarjev. Vodenje skupine sem pred kratkim predal sinu. Srečanje je zelo lepo, prijetno me je presenetila folklorna skupina; škoda le, ker smo danes tu samo štirje nekdanji sošolci.«

Milan Butolen:

»Zelo sem vesel, da smo se zbrali in nekateri videli spet po 49 letih. Pred tremi leti namreč nismo bili povabljeni na srečanje, saj je bilo to namenjeno le metalurgom, torej kovačem, kalilcem, valjavcem in talilcem.

Tovarno imam v lepem spominu, saj sem bil v njej lepo sprejet. Žal mi je, da si je danes nismo ogledali. Ko se prihodnje leto spet dobimo, bomo zaprosili v Metalu Ravne, da nas popeljejo po proizvodnji; zanima nas, kakšne spremembe so se zgodile v zadnjih letih.

Izrazil bi rad tudi zahvalo, in sicer Stanku Petovarju za sodelovanje v času, ko sem bil zaposlen v Translogu v Železarni Ravne.«

Vinko Trafela, univ. dipl. inž. str., profesor predmetov iz strojništva:

»Takšno srečanje je predvsem dogodek čustev. Videli smo se po petdesetih letih! Z nekaterimi od njih sem bil skupaj, tri, pet ali sedem let. Na šolo sem se vrnil kot profesor.

Govorijo, da sem bil korekten, da sem jih veliko naučil. Predaval sem mehaniko, toplotno tehniko, strojne elemente, matematiko ... Bil sem tudi šef konstrukcijskega biroja, pa tudi direktor tovarne pnevmatičnih strojev. Zdaj živim v Mariboru. Vsi,

ki so danes tukaj, so veliko prispevali k razvoju nekdanje Železarne Ravne.«

Tekst in fotografije: A. Č.

Livarji

Foto: Fotostudio Ocepek.

Iz spominov Jožeta Prednika

► Spominjam se vlakov iz tistih naših časov. Vlak je s takratne stare ravenske postaje odpeljal ob treh popoldan, seveda poln, v Slovenj Gradec pa je pripeljal ob petih. Lahko si mislite, kaj vse si doživel pri taki vožnji. Ob vračanju v nedeljo zvečer je bil mogoč ogled kino predstave v Dravogradu, za katero pa strogi vzgojitelj Golmajer ni vedel. Zvečer nekaj po deseti uri smo prišli na Ravne.

To so bili tudi vlaki naše mladosti, čas je tekkel počasneje, želeli in komaj dočakali smo, da bi odrasli, ko pa se je to zgodilo,

je pospešek vedno večji in vse bolj nam zmanjkuje časa.

► Vzgojitelj me je poklical na raport. »Ti hodiš k šmarnicam,« mi je rekel. »Ali je res?« je silil vame. »Pa kdo mu je to nesel na uho?« sem nemo buljil predse. »Odgovori, kar sem te vprašal!« Imel sem cmok v grlu. »Ja, hodim,« sem izustil. »In kaj se tam dogaja?« Povedal sem po pravici. »Ja, tam na zidu sedimo ...« »In kaj?« me je prekinil. »Na zidu sedimo in gledamo, ko hodijo dekleta v cerkev, in čakamo, da pridejo spet ven.« Izraz na njegovem obrazu mi je povedal vse, odleglo mi je, in mesec maj je bil zopet lep.

Vedel je, da so šmarnice ob 19. uri, ob osmih zvečer pa je nastopila hora legalis.

PREDSTAVLJAMO SODELAVCA SERPE

Peter Šumnik je predan folklori

Življenje Petra Šumnika, inženirja strojništva, ki je kot tehnolog zaposlen v Serpi, je zaznamovano s folkloro. Že v mladosti je začel plesati pri folklorni skupini (FS) na Ravnah, ki jo je vodila Hedvika Jamšek. Ker takrat ni bilo veliko možnosti za potovanja, so ga, kot pravi, pritegnila predvsem gostovanja s skupino, na katerih so plesalci spoznavali Jugoslavijo.

»Težko je bilo začeti, potem pa se s folkloro zastrupiš, in kar ne moreš nehati,« smeje pojasni, da je leta 1980 pri Mirku Ramovšu in dr. Brunu Ravnikarju opravil tudi izpit za koreografa, torej je izprašan vodja folklorne skupine. Vodil je folklorne skupine v Črni in Šentanelu, zdaj pa je umetniški vodja FS KD Prežihov Voranc Ravne na Koroškem, ki rad priskoči na pomoč tudi FS Dravca iz Dravograda. Deluje pa tudi v Zvezi ljudskih tradicijskih skupin. Izkušenj pri delu z ljudmi si je v teh letih nabral obilo in ugotovil tudi, da mora biti vodja skupine spreten pedagog. Rad ima starejše »učence«: »Ti so zagnani, motivirani, zato natančno poslušajo in sodelujejo. Mladi navodila pogosto preslišijo.«

V KD Prežihov Voranc delujeta odrasla folklorna skupina, ki z godci vred šteje okrog 30 članov, in 20-članska otroška skupina, ki jo vodi Petrova žena Tatjana. Vprašanje, ali sta se spoznala pri folklori, je odveč. Iskrice je preskočila na seminarju pred davnimi leti ... Otroci prihajajo k folklori iz različnih krajev Mežiške in Dravske doline, radi plešejo, in Peter se nadeja, da bo Tatjana vzgojila dober podmladek, ki bo nasledil starejše pevce. V preteklosti mladim niso posvečali dovolj pozornosti, zato srednje generacije zdaj med plesalci skorajda ni.

Foto: arhiv Petra Šumnika.

Peter Šumnik skrbi za ohranjanje koroških plesov.

Pod vodstvom Petra Šumnika plesalci vadijo enkrat na teden v Kulturnem domu. Pogosto nastopajo, na leto naštejejo tudi do 30 nastopov, nekaj celo v tujini. Ne udeležujejo se le uradnih prireditev, pripravili so tudi program, primeren za obisk prijateljev ob njihovem prazniku –presenetijo in razveselijo jih s pesmijo in plesom. Zaplesali so tudi na prireditvi ob 10-letnici Serpe. Zelo prisrčno jih sprejmejo tudi oskrbovanci Doma starejših na Fari. Folkloristi so zelo ponosni na Prežihovo plaketo, ki so jo prejeli letos.

Skupina je odprta za nove člane. »Kandidati naj bi obvladali polko in valček oziroma naj bi imeli vsaj občutek za ritem, drugo se že kasneje naučijo,« vabi Peter Šumnik k sodelovanju nove moči. Na vajah najprej naredijo ogrevalne vaje, za celo telo, da se razgibajo. Plesalci pa so izumili svojo definicijo: »Ples je vertikalna projekcija horizontalnega poželenja.«

Po Šumnikovem mnenju folkloriste vodi več motivov: želja po druženju, telesna aktivnost, samopotrjevanje in ubujanje pozabljenih navad in šeg.

Na kaj je Peter Šumnik najbolj ponosen? »Ko na revijah skupina dobi dobro oceno, je to veliko priznanje, dokaz, da delamo pravilno in uspešno.« Pred njim in plesalci je obdobje priprav, saj bodo v jeseni gostovali na Madžarskem, praznovali pa bodo tudi 60-letnico skupine, ki bi jo radi kronali z novim programom – odrsko postavitvijo zlate poroke. Že zdaj vabljeni na to zanimivo prireditev!

Foto: arhiv Petra Šumnika.

Folklorna skupina Kulturnega društva Prežihov Voranc

ODMEVI

Recenzija monografije o likovni zbirki Metala Ravne

Franček Lasbaher je v poletni, dvojni številki (65.-66.) slovenjgraške revije *Odsevanja* objavil recenzijo zbornika o likovni zbirki ravenske železarne, zdaj zbrani v podjetju Metal Ravne, ki je bil tudi založnik »te lepe in zgolj po obsegu dokaj skromne, sicer pa zares razkošne knjige«. Recenzent avtorici besedila mag. Simoni Javornik priznava, da je opravila zahtevno delo, saj je morala od več kot 200 umetnin, kolikor jih je v lasti zdajšnjega Metala, opraviti izbiro vsega 34. Pohvala velja tudi fotografu Tomu Jeseničniku, ki je »vse nedvomno zahtevne preslikave mojstrsko opravil«.

Nekoliko bolj je recenzent kritičen zaradi avtoričinega sistema kazala objavljenih umetnin, pogreša pa tudi pojasnitev izbora objavljenih slik oz. njihovega razporeda v publikaciji, pa tudi več podatkov o umetnikih.

Lasbaher priznava, da je zbornik *Pomnik časa, kraja, ljudi* »poln barvnega in umetnostnega razkošja, seveda razumljivega, saj gre za cvetober najbolj priznanih slovenskih likovnih umetnikov«.

»V Sloveniji bomo težko našli kakšno večje število podjetij, ki bolj ali manj 'svojim' umetnikom pripravijo likovno monografijo. Da je to v celo tako dostojni obliki uspelo narediti prav ravenskemu Metalu, je dejanje, ki smo mu dolžni izreči največje priznanje z željo, da se zanj še kdaj odločijo [...],« je recenzijo sklenil Franček Lasbaher.

Ob tem povejmo še, da si je **pregledno likovno razstavo** iz bogate slikarske in kiparske železarske dediščine, ki je bila na ogled od 2. marca do 2. aprila letos v galeriji na ravenskem gradu, ogledalo okrog 850 obiskovalcev. Razstava, ki je bila nadaljevanje projekta predstavljanja Metalove likovne zbirke širši javnosti, začetega konec lanskega leta z izdajo monografije (o obeh dogodkih smo poročali tudi v Informativnem fužinarju), je bila ena od najbolj množično obiskanih v zadnjih letih, so povedali v Koroškem pokrajinskem muzeju, enoti Ravne na Koroškem.

Foto: Matej Kodrin.

Foto: Primož Podjavoršek.

Foto: Primož Podjavoršek.

ODLIČNOST V ŠOLI

Zlate petice tudi za ravenske osnovnošolce

Zadnja leta je v navadi, da župani občin pripravijo sprejeme za učence, ki so bili vsa leta osnovnošolskega šolanja odličnjaki, in jim podelijo zlate petice.

Podobno kot v drugih občinah je bilo 20. junija slovesno tudi na Ravnah, ko je župan mag.

Tomaž Rožen 25 odličnim učenkam in učencem z OŠ Prežihovega Voranca, OŠ Koroških jeklarjev in Glasbene šole Ravne podelil priznanja in čestital tudi njihovim razrednikom.

Dejal je, da je njihov uspeh plod trdega dela, hkrati pa jih je pohvalil tudi za uspešnost na še drugih področjih, kot sta kultura in šport ipd. »Naša lokalna skupnost si takih posameznikov lahko samo želi,« je poudaril in izrazil željo, da bi svojo pot nadaljevali v domačem okolju, kjer bi z odličnostjo prispevali tudi k razvoju kraja. »Šolski uspeh pa ni edino merilo, pomembno je, da ste dobri in nesebični ljudje in razvijate svojo osebnost,« je mladim za popotnico še dejal ravenski župan.

Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo z željo, da bi učenci uspešno nadaljevali šolanje.

A. Č.

Zlate petice je najboljšim ravenskim učencem podelil župan mag. Tomaž Rožen.

Foto: Andreja Čibron - Kodrin.

Čestitke Vidu Jamniku, odličnjaku Glasbene šole Ravne

Foto: Andreja Čibron - Kodrin.

Ansambel tolkal Glasbene šole Ravne je popestril prireditvev.

Foto: Andreja Čibron - Kodrin.

KOTIČEK ZAZDRAVJE

Vedno več bolnikov s celiakijo tudi med odraslimi

Celiakija je sistemska imunska bolezen, ki najpogosteje prizadene tanko črevo. Bolezen nastane kot posledica uživanja glutena, zaradi česar so bolniki vezani na doživljenjsko odstranitev glutena iz prehrane. Gluten se nahaja v pšenici, ječmenu, rži ter delno tudi v ovsu in posledično v številnih prehranskih izdelkih, kot so moka, zdrob, drobtine, keksi, posebne salame, testenine, peciva, omake in podobno, in jih je zato treba izločiti iz vsakodnevne prehrane bolnikov.

NAJPOGOSTEJŠI ZNAKI IN SIMPTOMI

Bolezen je moč prepoznati po znakih, kot so: pogoste diareje, slabo napredovanje oz. izguba telesne teže, bruhanje, napet trebuh, smrdeče in neprebavljeno blato itd. To so simptomi t. i. tipične celiakije, ki se običajno pojavi v zgodnjem otroštvu. Vendar je v zadnjem času vedno več odkritih bolnikov z atipičnimi simptomi (nenormalna krvna slika, pomanjkanje železa, vitaminov, beljakovin, osteoporoza, zaprtost, ginekološke motnje itd.) in pa predvsem odraslih bolnikov s celiakijo. Medtem ko je pred nekaj leti veljalo, da je celiakija relativno redka bolezen, so novejša raziskava pokazale, da je pogostost bolezni vsaj en bolnik na sto prebivalcev, kar pomeni, da bi v Slovenji celiakijo lahko imelo okrog dvajset tisoč ljudi. Zadnji podatki za Slovenijo sicer kažejo, da pri nas zbolita za tipično obliko celiakije dva otroka na tisoč prebivalcev. Vendar pa so tipične oblike do sedemkrat redkejše od atipičnih, zato tudi v Sloveniji lahko pričakujemo porast števila bolnikov s celiakijo. Za zgodnejše in učinkovitejše odkrivanje celiakije, predvsem pri odraslih, bo potrebno dodatno strokovno izobraževanje zdravnikov, saj je v njihovih vrstah še vedno prisotno zmotno mnenje, da je celiakija zgolj otroška bolezen.

SLOVENSKO DRUŠTVO ZA CELIAKIJU

V Sloveniji smo bolniki združeni v Slovensko društvo za celiakijo s sedežem v Mariboru. Društvo šteje okoli 1500 članov, katerih število se iz meseca v mesec povečuje. Organizirano je po podružnicah in si prizadeva za izboljšanje kakovosti življenja obolelih za celiakijo, ureditev statusa obolelih, za dostop obolelih do ustrezne dietne prehrane, točno deklariranje živilskih izdelkov in obveščanje javnosti o potrebah ljudi z

omejitvami v prehrani. V svoji zdravstvenovzgojni dejavnosti svojim članom namenja publikacije s strokovnimi članki, spiski dovoljenih živil in druge koristne informacije, ki lajšajo življenje obolelih za celiakijo. Podatke o živilih brez glutena in ostale informacije o društvu je moč najti na spletni strani društva: www.drustvo-celiakija.si.

PODRUŽNICA TUDI NA KOROŠKEM

Na Koroškem deluje Podružnica Slovenj Gradec, v katero je včlanjenih 65 bolnikov s to boleznijo. V podružnici za svoje člane organiziramo različne aktivnosti, tako smo letos organizirali tečaj peke kruha iz brezglutenske moke, predavanje o pasteh brezglutenske diete, udeležili smo se zimskega športnega dne, ki ga je organiziralo matično društvo v Dolenjskih Toplicah, in tradicionalnih športnih iger, ki jih je pripravila Podružnica za Gorenjsko v Strahinju. Takrat smo obeležili tudi mednarodni dan celiakije. Poleg tega smo pripravili tudi delavnico peke brezglutenskih izdelkov za gostince ter kuharje v osnovnih šolah in vrtcih na Koroškem. V podružnici si prizadevamo, da bi bili gostinci in kuharji bolj ozaveščeni o zakonitostih priprave brezglutenske prehrane ter da bi imeli gostinski lokali večjo izbiro brezglutenskih jedi, npr. brezglutensko pico, testenine itd. V juliju se bomo predstavili na srečanju humanitarnih organizacij Slovenije v Slovenj Gradcu, v jesenskem času pa predvidevamo organizacijo piknika, tečaj peke peciva za člane, gostince in kuharje v osnovnih šolah in vrtcih. Vsa ta srečanja so za bolnike zelo pomembna, saj jim nudijo priložnost za izmenjavo izkušenj in možnost, da spregovorijo o težavah, s katerimi se srečujejo v vsakdanjem življenju. Predvsem pa se v podružnici v sodelovanju z mediji trudimo, da bi bila tudi širša javnost bolj osveščena o celiakiji.

Danes je moč na trgovinskih policah najti raznovrstne brezglutenske izdelke, od kruha do slanih prestic; težava pa je visoka cena brezglutenskih živil, saj kilogram moke denimo stane okoli 4,5 evra, kar je precejšen zalogaj za družinski proračun.

Zapisala Mateja Smrtnik

VABLJENI V DRUŠTVO!

Za vse informacije smo na voljo na naslovu

SDC podružnica Slovenj Gradec
Gospodarska 3
2380 Slovenj Gradec

Tel. št.: 041 489 053
e-mail: koroska@drustvo-celiakija.si

Predsednik podružnice Matjaž Gruber

REKREACIJA IN DRUŽENJE

Planinski pohod na Lisco

Organizacijski odbor planinskih vodnikov SIJ iz Štor je 23. junija letos pripravil planinski pohod na Lisco (927 m).

Tudi planinski pohodniki z Raven smo se na ta pohod odzvali, in sicer z razpisom in obveščanjem vseh, ki se tovrstnih pohodov radi udeležujejo.

V soboto zjutraj so se kljub slabemu vremenu, saj je močno deževalo, naši pohodniki skoraj v polnem številu zbrali na avtobusni postaji na Prevaljah in Ravnah.

Ob 7. uri smo se odpeljali in na poti proti Slovenj Gradcu vkrcali še preostale prijavljence. Vreme se je začelo izboljševati, oblaki so postajali vse redkejši in na vzhodu se je že svetlikalo. Jurklošter, naše izhodišče za vzpon, pa nas je sprejel že obsijan s soncem.

V Jurkloštru, samotnem kraju, so nas že pričakovali pohodniki iz Štor. Kmalu so prispeli tudi Jeseničani. Vesela družba je po navodilih vodnikov krenila po zapuščeni cesti ob potoku do mesta, ki je bilo določeno za začetek pohoda. Tu smo se razdelili v skupine, organizatorji pa so poskrbeli še za presenečenje in gostom postregli z jutranjim okrepčilom. Potem so pohodniki, v skupinah dveh, treh ali štirih, krenili navkreber, saj se jim je mudilo čim prej premagati pot do vrha, do koč na Lisci. Tisti udeleženci, ki se niso odločili za hojo, pa so se na cilj pripeljali z avtobusi.

Okolica Tončkovega doma na Lisci je še posebej zanimiva za tiste obiskovalce, ki prihajajo iz drugih delov Slovenije. Pokrajina je precej poraščena z bukvami in drugimi listnatimi drevesi. Med gozdovi se raztezajo prostrani travniki. Kmetije so redke in skromne. Veliko je

Razgled z vrha na dolino Save

Foto: Andreja Čibron - Kodrin.

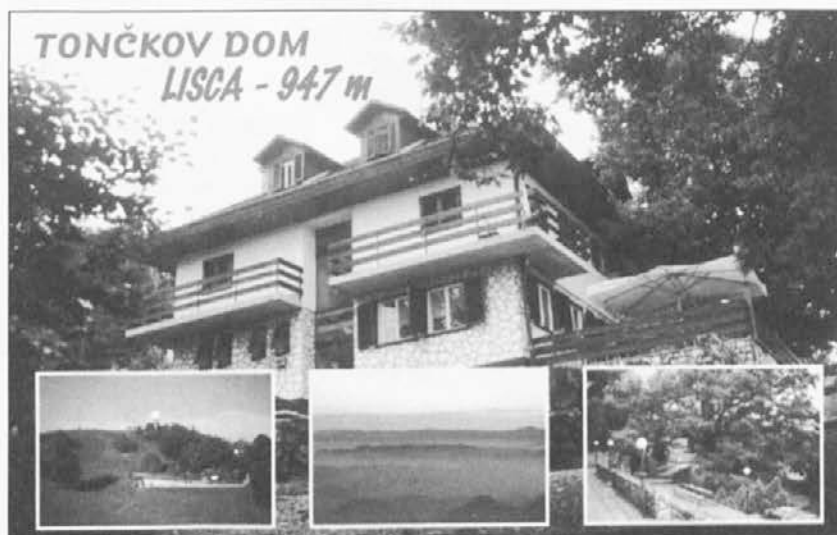
neobdelane zemlje. Z vrha je edinstven razgled po dolinah, kjer si ubira pot reka Sava. Vidi se celotna Dolenjska, pa tudi gradbišča savskih elektrarn. Proti severu se pogled ustavi na mogočnih vršacih slovenskih gora.

Okoli 12. ure so vsi pohodniki prispeli na cilj, do koč na Lisci, in bili s pohodom zadovoljni. Utrujeni so posedli na klopi pred kočjo in se okrepčali z golažem in s pijačo ali pa z dobrotami iz nahrbtnikov.

Organizator je poskrbel za »živo muziko« in bilo je veselo. Čas je hitro mineval in Korošci smo bili zopet prvi pripravljeni na odhod. Prijazno smo se poslovili okrog 16. ure in se vrnili po poti, po kateri smo tudi prišli. Seveda brez obveznega postanka za posladkanje s sladoledom v Velenju ni šlo! Okrog 19. ure smo se vrnili na Ravne.

Planinski pohod je bil skrbno pripravljen, zato so bili z njim zadovoljni vsi pohodniki. Udeležba je bila sicer nekoliko skromnejša kot ponavadi, saj smo na Lisci pred nekaj leti že bili. Z Jesenic je prišlo 52 pohodnikov, Ravenčanov je bilo 41, Štorčanov in Celjanov se je zbralo 48, medtem ko je bilo iz Ljubljane pet udeležencev, skupaj torej 146 udeležencev. Sodelovalo je 18 planinskih vodnikov.

Za organizacijski odbor Ravne Fr. Telcer

Tončkov dom na Lisci

Foto: razglednica.

Na srečanju na Lisci smo se dogovorili tudi o pripravi naslednjih pohodov. Organizatorji naslednjega pohoda so Ljubljančani (sodelavci nekdanjega Tovila in IMT-a), ki nas bodo 25. avgusta popeljali na Sviščake. Ravenčani bomo pohod predvidoma pripravili 1. septembra na Veliko planino.

S SODELAVCI ČEZ POHORJE

Osem sodelavcev v pričakovanju pustolovščine

Že nekaj časa je v nas tlela želja po osvajanju Pohorja. Pri malici se nas je osem vzdrževalcev Metala Ravne dogovorilo za datum – 12. in 13. maj 2007. Za naš podvig smo zbrali tudi nekaj sponzorskih sredstev in ob tej priložnosti se vsem sponzorjem najlepše zahvaljujemo.

Na deževno soboto, 12. maja, smo se s kombijem odpeljali do mariborske vzpenjače. S prvo gondolo smo se odpeljali na vrh do Bellvueja. Od tam naprej pa smo vzeli pot pod noge. Ta nas je pripeljala naprej do Mariborske koče, potem pa do Ruške koče, kjer smo se okrepčali. Dobro podprti smo se podali naprej v megleno jutro. Po treh urah prijetne in naporne hoje smo imeli daljši postanek pri slapu Šumnik. Pot nas je vodila po prijetnih pohorskih gozdovih, čeprav brez medvedov, do koče na Klopnem vrhu. Joj, kako se je prilegla kava! Noge so nas kar same nesle do koče na Pesku, kjer je bil cilj prvega pohodnega dne. Poleg dobre večerje smo lahko dali na zob tudi nekaj krepkega in konkretnega. Spanja je bilo bolj malo, najbrž zaradi preutrujenosti in navijanja za našo evrovizijsko kandidatko.

Zjutraj po zajtrku pa mimo Mašin žage, do Lovrenških jezer. Pa po hribu navzdol, malo težje pa po hribu

navzgor vse do Ribniške koče. Tu je sledila krepka malica. Da ne bi »scagali«, smo se rajši kar hitro odpravili končnemu cilju Pungartu naproti. Na Grmovškovem domu smo si rahlo utrujeni, malo ožuljeni, seveda pa srečni, privoščili toplo malico in pive za živce.

Čakala nas je samo še vožnja s kombijem nazaj v dolino.

Rado Karel

»Mizica, pogrni se« sredi pohorskih gozdov

Kako se prileže postanek!

Pred kočo na Klopnem vrhu

PESTRA PONUDBA ZA PROSTI ČAS

Koroške poletne aktivne počitnice 2007

Športni zavod Ravne na Koroškem, Športna zveza Slovenj Gradec in Športni zavod Dravograd so združili moči in s sponzorsko pomočjo zasnovali zanimiv počitniški program za otroke in mladostnike. Ponuja toliko možnosti aktivnega preživljanja prostega časa, da bodo mladi ob koncu počitnic gotovo zapeli skupaj s Smolarjem: »Jaz ne grem v šolo, ne, ne grem v šolo, jaz bom kar počitnice imel.«

Omenimo samo ponudbo **Športnega parka Ravne na Koroškem**, ki so jo oblikovali v skladu s sloganom: Šport, igre, glasba nas družijo in krepijo.

Mestno kopališče Ravne omogoča obilo užitkov na toboganu, v malem in olimpijskem bazenu ter pri športno-zabavnih igrah.

Plavalni klub Fužinar v počitniškem času organizira plavalne in potapljaške tečaje ter varstvo otrok.

Adrenalinski park, novost v Sloveniji, ponuja zračno vožnjo nad bazenom, spust s katapultom v vodo, powerizer in še mnoga presenečenja.

Kolesarji se lahko odločijo za gorske ture ali pa za vodene izlete v naravo.

Na igriščih, ki jih organizatorji želijo »oživiti in osvetliti«, je mogoče igrati odbojko na mivki, košarko, nogomet, namizni tenis, kegljati in se ukvarjati z atletiko. Lahko se vključite v brezplačne tečaje tenisa in badmintona. Avgusta

Že v prvih dneh poletja je bazen privabil številne kopalce.

se bo odvijal tudi Atletski tabor Ravne.

Športni park je tudi kamp, saj je v njem šotorišče, uporabniki pa lahko koristijo tudi športne objekte. V kampu bodo potekali tudi počitniški tečaji tujih jezikov.

Organizatorji obljublajo tudi glasbene prireditve in bogato gostinsko ponudbo.

Letošnje poletje na Ravnah mladim res ne bo dolgčas, upajmo le, da jim bo naklonjeno tudi vreme.

A. Č.

Tobogan je vseh zlasti mlajšim obiskovalcem mestnega kopališča.

ŠPORT NA KOROŠKEM V JUNIJU

PLAVANJE. V Kranju je 9. in 10. junija potekal dvodnevni mednarodni miting, na katerem se je zbralo 280 plavalcev in plavalk iz devetih držav. Z dobrimi uvrstitvami so se ponašali tudi plavalci ravenskega kluba. V absolutni kategoriji je bila Vita Sonjak druga na 100 in 200 m prsno in tretja na 50 m prsno, medtem ko je Gabrijela Golob osvojila tretje mesto na 200 m hrbtno. V mladinski konkurenci so si medalje priplavali Lea Kos, Gabrijela Golob, Kaja Sonjak, Toni Pori in Martin Paradiž. Skupno so osvojili kar 10 medalj, kot zbiralka odličij pa se je izkazala Lea Kos, ki je bila trikrat prva. Med kadeti in kadetinjami so medalje osvojili Alen Godec, Jan Plaznik in Taja Pečnik. Slednja je bila najboljša Ravenčanka v tej konkurenci z dvema zmagama.

16. junija je bilo v Ljubljani tekmovanje za pokal Arena. Nastopilo je preko 400 mladih plavalcev in plavalk iz slovenskih klubov, med njimi kar 42 obetavnih plavalcev in plavalk ravenskega Fužinarja. Osvojili so štiri prva, sedem drugih in šest tretjih mest. Zlate medalje so si priplavali: Aleksander Rupar na 50 m prsno in 50 m hrbtno, Nika Sonjak na 50 m hrbtno ter Nika Golob na 50 m prsno. Med najboljših tri so se uvrščale še: Karin Oto, Urška Verdinek, Jera Majerič, Nuša Erjavec in Gaja Natlačen. V seštevku treh rezultatov je bila pri mlajših deklicah najboljša Nika Sonjak, Nuša Erjavec pa tretja. Drugi mesti sta osvojila Aleksander Rupar pri mlajših dečkih in Karin Oto v kategoriji deklic.

NOGOMET. V štajerski ligi, kjer so prvaki postali nogometaši Šmartnega ob Paki, so v minuli sezoni Koroško zastopali nogometaši Pece iz Črne, ki so prvenstvo končali na 9. mestu. V naslednji sezoni jim bodo družbo delali nogometaši Dravograda, ki so izpadli iz 3. lige.

V obeh medobčinskih ligah Maribora (5. in 6. liga) je bilo prvenstvo sklenjeno 16. junija. V prvi skupini so vodilni položaj zasedli nogometaši Partizana Fram, Slovenjgradčani pa so osvojili 10. mesto in iz lige izpadli. V drugi skupini so 1. mesto osvojili nogometaši Starš. Drugi so bili s tremi točkami manj Radeljčani, tretji je bil Fužinar, osmi Korotan in deseti Akumulator.

Foto: David Voda.

Nogometaši Picerije Škufca so v 1. medobčinski ligi prvič osvojili naslov prvaka.

MALI NOGOMET. Sredi junija se je končalo prvenstvo v ligah A in B. V A-ligi so prvič naslov prvaka osvojili nogometaši Picerije Škufca pred Lešami in RCM Špedicijo. Iz A-lige sta izpadli ekipi Veterani Prevalje in Slikopleskarstvo Mihajlovič.

15. junija je bil sklenjen prvi del novoustanovljene veteranske Knauf lige, v kateri je nastopalo osem ekip. Na polovici prvenstva vodi ekipa Preša z 19 točkami pred nogometaši Kelt puba, ki so osvojili točko manj, in ekipo Splošnega gradbeništva Hoti, ki je zbrala 15 točk.

ODBOJKA. V jeseni bodo odbojkarice Prevalj znova nastopile v 1. ligi. Trenersko mesto je prevzel Adi Urnaut, ki bo tako nasledil Franja Ježa. V igralski zasedbi ni bistvenih sprememb. Ekipo je že pred letom dni zapustila podajalka Aleksandra Jovič, ki bo v novi sezoni zaigrala za ekipo Ptuja, Prevaljčanke pa je doslej okreplila le igralka ŽOK-a Mislinje Marina Crnjac.

Na mednarodnem turnirju, ki je bil 16. junija v Mislinji, so med dvajsetimi ekipami v mali odbojki zmagale deklice prevaljskega kluba pred ekipama Poreča in Mislinje.

ATLETIKA. V Celju se je v začetku junija odvijal finale Atletskega pokala Slovenije. Med številnimi odličnimi slovenskimi atleti in atletinjami so v absolutni konkurenci nastopili tudi mladi tekmovalci KAK-a Ravne. Najboljšo uvrstitev je med članicami dosegla Nika Dolar, ki je osvojila 5. mesto v troskoku. V teku na 800 m je bil Gašper Kogelnik šesti z novim osebnim rekordom, medtem ko sta deveti mesti zasedla Tilen Ramšak in Nina Močivnik. Tin Petrovič je bil v teku na 3000 m sedmi.

V Mariboru je bilo 16. in 17. junija državno prvenstvo za mlajše mladince in mladinke. Tekmovalci KAK-a Ravne so osvojili naslednja boljša mesta: Kogelnik je bil drugi na 400 in 800 m. Drugi mesti sta si pritekla še Tadej Grilc na 2000 m zapreke in Močivnikova na 800 m. Ramšak je osvojil bronasti medalji v tekih na 2000 m zapreke in 800 m. Tadej Grilc je bil tretji na 3000 m, še pionirka Tanja Vinarnik pa je bila dvanajsta na 400 m.

Na 26. gozdnem teku v Mislinji, ki je bil 16. junija, sta na progi dolžine 10 km absolutna zmagovalca postala David Valenti iz Vuhreda in Ida Šurbek iz Šmarja pri Jelšah. V svojih starostnih skupinah so bili Ravenčani uvrščeni: na 3. mesto Štefan Robač, na 4. Valentin Česnik ter na 5. mesto Ante Bilobrk in Herna Retko. V teku na 21 km je zmagal Jože Mori z Mute.

TRIATLON. Ravenčan Peter Harnold, član ljubljanskega triatlon kluba, je 16. junija zmagal v konkurenci 200 udeležencev iz številnih evropskih držav na triatlonu v kraju Stubenberg pri Gradcu v Avstriji. Tekmovalci so morali preplavati 1500 m, prekolesariti 40 km in preteči 10 km. Harnold je zadnji vikend v juniju nastopil na evropskem prvenstvu v Belgiji.

JADRALNO PADALSTVO. Ravenčan Matjaž Ferarič, član dravograjskega kluba Čuk in aktualni svetovni prvak, je zmagal na tretji tekmi svetovnega pokala v natančnem pristajanju, ki je potekala junija v Trakoščanih na Hrvaškem. Na 7. mesto se je uvrstil Prevaljčan Rafael Kerin, prav tako član koroške šole letenja Čuk. Vrh krojijo Slovenci, kajti v skupnem seštevku treh tekem svetovnega pokala vodi Tone Svolfšak iz Laškega pred Feraričem in Luko Gorencem iz Dolenjskih Toplic. Sledijo tekmovalci iz Velike Britanije in Makedonije. Ekipna zmaga je v

Trakoščanih že tretjič zapored pripadla jadralcem dravogradskega kluba. Naslednja, četrta tekma bo jeseni ob Gardskem jezeru v Italiji.

SPORTNO PLEZANJE. Na drugi tekmi za državno prvenstvo v težavnosti za mlajše kategorije, bila je 16. junija v Grosupljem, se je od tekmovalcev Alpinističnega kluba Ravne najbolje uvrstil Andraž Karničnik, ki je bil tretji med mlajšimi dečki. Gregor Vezonik je bil sedmi, Živa Ledinek se je uvrstila na deveto mesto. Naslednji dan, na drugi tekmi v balvanskem plezanju v Žireh, je drugič zapored med mlajšimi dečki zmagal Karničnik. Na 8. mesto se je uvrstil Vezonik, deseta je bila Ledinekova, enajsto mesto pa je pripadlo Dretniku. Andraž Karničnik je nastopil tudi na mladinskem plezalnem festivalu v Imstu na Tirolskem in v disciplini težavnost v konkurenci številnih evropskih plezalcev osvojil 10. mesto.

Ivo Mlakar

Državno prvenstvo Slovenije v spustu z gorskimi kolesi

Prvega julija je v Črni na Koroškem potekala že 11. tekma v spustu, imenovana Divja jaga. Letos to ni bila navadna tekma, ampak državno prvenstvo Slovenije. Zbralo se je skoraj 100 pogumnih voznikov, med njimi tudi dve ženski. Korošci smo imeli na tekmi pet predstavnikov: Blaža Hölcia, Denisa Paradiža, Matjaža Tavzlja, Gregorja Oblaka ter veterana Janeza Jamnika.

Polfinale je potekal tekoče in brez vsakršnih zamud. Druga zgodba je bil veliki finale, ki se je začel z več kot polurno zamudo. A organizatorjem lahko pogledamo skozi prste, saj je bila tekma pripravljena res na vrhunskem nivoju. Časi tekmovalcev so se gibali med tremi in petimi minutami, kar je dokaj hitro za tak teren, kot je Šumahov vrh. Proga je dolga nekaj več kot dva kilometra, tekmovalci pa se spustijo za 400 višinskih metrov. V velikem finalu so Korošci startali proti koncu, saj so dosegli visoka mesta v prvem

teku. Blaž Höcl, 15-letni fantič z Raven, je presenetil vse z izjemno tekočo vožnjo ter slavil med mladinci in s svojim časom pristal na drugem mestu moške kategorije za Trboveljčanom Janom Cestnikom. Denis Paradiž je imel slab dan in je v zgornjem delu proge naredil preveč napak, da bi kaj prida izboljšal svoj čas iz prve vožnje. Med mladinci je dosegel tretje mesto. Matjaž Tavzelj je osvojil 14. mesto, Gregor Oblak pa 12. mesto v kategoriji Elite. Omeniti velja tudi Janeza Jamnika, ki se po lepem času vrača na pota stare slave z zmago med mastersi.

Dušan Štruel - Dixi vsako leto reče, da je to zadnja Divja jaga; upajmo, da bo tudi tokrat prelomil besedo in bomo prihodnje leto ponovno gledali spektakel v Areni.

Slike s tekme so objavljene na spletni strani koroških freeriderjev: www.freekor.net.

Matej Kodrin

Blaž Höcl
– državni
mladinski
prvak, ki je
dosegel
tudi drugi
čas dneva.

Foto: Matej Kodrin.

Intervencije PGE Koroškega gasilskega zavoda v juniju

Na ZGO-ju: 2. 6. 2007 so poklicni gasilci odstranili razlito strojno olje pri vratarnici, 5. 6. 2007 so po vklopu javljalnika požara pregledali prostore upravne zgradbe, 5. 6. 2007 so sodelovali pri delovni nezgodi v jeklarni, 6. 6. 2007 so gasili požar pod pečjo v jeklarni, 12. 6. 2007 so gasili požar v jeklarni, 13. 6. 2007 so po vklopu javljalnika požara pregledali prostore v Croning livarni, 19. 6. 2007 so po vklopu javljalnika požara pregledali prostore v kovačnici, 19. 6. 2007 so po vklopu javljalnika pregledali upravno zgradbo, 20. 6. 2007 so sodelovali pri delovni nezgodi v Nožih Ravne, 24. 6. 2007 so črpali vodo v kovačnici, 24. 6. 2007 so sodelovali pri delovni nezgodi v valjarni, 25. 6. 2007 so sodelovali pri prvi pomoči obolelemu delavcu v

jeklarni, 27. 6. 2007 so sodelovali pri delovni nesreči v Styrii Vzmeteh.

Druga pomoč in intervencije: 2. 6. 2007 pri prometni nesreči v Pamečah, 8. 6. 2007 pri prometni nesreči pri Votli peči, 9. 6. 2007 so vlomili v bolnikovo stanovanje na Čečovju, 19. 6. 2007 so pomagali reševalcem pri prenosu obolele osebe, 20. 6. 2007 pri prometni nesreči na Selah, 26. 6. 2007 so nudili tehnično pomoč voznici na Prevaljah, 27. 6. 2007 pri prometni nesreči v Slovenj Gradcu, 27. 6. 2007 so pomagali reševalcem pri prenosu pacienta iz stanovanjskega bloka.

Direktor: Roman Lupuh, dipl. org.-men.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, tasta, dedija in pradedija **FRANCA SEKAVČNIKA** se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v tako težkem trenutku stali ob strani, nam darovali cvetje, sveče, svete maše in ga v tako lepem številu pospremili na njegovo zadnjo pot. Iskrena hvala sodelavcem Nožev Ravne in Ākers valjev za darovane sveče in pomoč. Hvala govrnikom in pihalnemu orkestru za odigrane žalostinke.

Branko in Marko z družino

KADROVSKA GIBANJA V MAJU

Konec maja 2007 je v ravenskem delu skupine SIJ – Slovenska industrija jekla, d. d., delalo 1.456 zaposlenih. V zasebnih in drugih podjetjih, ki so nastala iz Železarne Ravne ter so vključena v to rubriko, je bilo 31. 5. 2007 zaposlenih 1.088 oseb.

DRUŽBA	ŠTEVILO ZAPOSLENIH 31. 5. 2007
METAL RAVNE	991
SERPA	152
STO	2
NOŽI RAVNE	197
ZIP CENTER	114
PETROL ENERGETIKA	133
RAVNE	94
ŠTORE	39
STYRIA VZMETI	217
TRANSKOR	46
T. K. RAVNE	2
KOROŠKI GASILSKI ZAVOD	14
EUREST	30
SISTEMSKA TEHNIKA	290
STROJI	139
ĀKERS VALJI	85
SŽ-OPREMA RAVNE	132

FLUKTUACIJA

Sklenitve delovnega razmerja

V ravenskih družbah skupine SIJ – Slovenska industrija jekla so maja sklenili 11 delovnih razmerij: 4 v Metalu Ravne (3 za določen in 1 za nedoločen čas), 5 v Nožih Ravne (4 za usposabljanje za delo in 1 za nedoločen čas) ter 2 v ZIP centru (za določen čas, zaradi povečanega obsega dela).

Poročilo iz drugih družb: v Strojih so sklenili 5 pogodb (enega sodelavca so zaposlili za nedoločen, 4 pa za določen čas, in sicer dva sodelavca za čas usposabljanja in dva zaradi povečanega obsega dela). 8 sodelavcev za določen čas so zaposlili tudi v družbi Styria Vzmeti, 5 pa v Ākers valjih. V Sistemski tehniki je delo za nedoločen čas dobil kalilec.

Prekinitve delovnega razmerja

Do sprememb v skupini SIJ – Slovenska industrija jekla na Ravnah je maja prišlo v Nožih Ravne (z enim zaposlenim je bila sporazumno razveljavljena pogodba o zaposlitvi), v Metalu Ravne (poročajo o naslednjih vzrokih za 3 odhode: sporazumna prekinitve pogodbe in potek zaposlitve za določen čas v dveh primerih) ter v Serpi (odšla sta dva sodelavca; prvi sporazumno, drugi zaradi poteka pogodbe za določen čas).

Poročilo iz drugih družb: Iz Strojov poročajo o odhodu treh sodelavcev zaradi poteka pogodbe o zaposlitvi za določen čas. Ākers valje je zapustil en sodelavec sporazumno, prav tako Sistemsko tehniko. Iz družbe Styria vzmeti so odšli trije sodelavci zaradi: odpovedi pogodbe o zaposlitvi, sporazumne prekinitve pogodbe in poteka pogodbe za določen čas.

Po podatkih Smeri, d. o. o., in kadrovskih oddelkov podjetij povzela A. Č.

Foto: Andreja Čibron - Kodrin.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Kot že nekaj zadnjih let se tudi letos z julijsko številko poslavljamo za dva meseca. Informativni fužinar bo ponovno izšel septembra, avgusta pa bodo za informiranje skrbele Novice.

Izpadlo avgustovsko številko oziroma njen obseg smo razporedili v 2., 5. in 7.-8. letošnjo številko glasila.

Zelimo vam lepo poletje in da bi si na dopustu nabrali veliko svežih moči za uspešen popočitniški začetek dela.

Foto: Andreja Čibron - Kodrin.

Informativni fužinar, št. 7-8, julij 2007. Glasilo družb, nastalih iz Železarne Ravne. ISSN: C500-0572.

Založnik: Fužinar Ravne, d. o. o., Koroška cesta 14, 2390 Ravne na Koroškem.

Uredništvo: glavna in odgovorna urednica mag. Andreja Čibron - Kodrin, lektor Miran Kodrin, prof.

Tel.: (02) 870 6441. Faks: (02) 82 23 013. Elektronski naslov: Andreja.Cibron@metalravne.com.

Prelom in tisk: ZIP center, d. o. o., Koroška cesta 14, 2390 Ravne na Koroškem. Naklada: 1.860 izvodov.

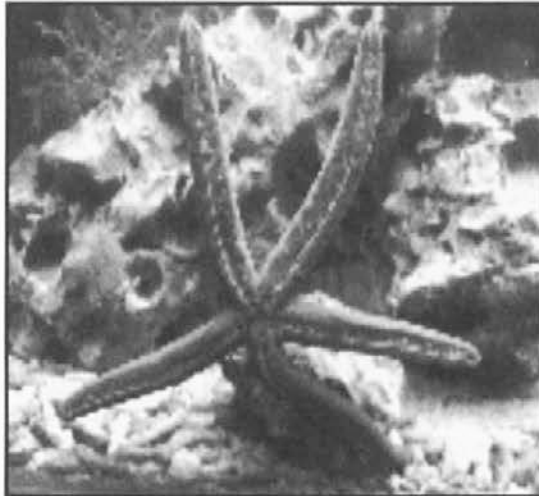
Objavljenih prispevkov ni dovoljeno kakorkoli ponatisniti brez pisnega dovoljenja uredništva.

NAGRADNA KRIŽANKA št. 136

Nagradna križanka št. 135; rešitev vodoravno: TB, HO, ARGALA, MARIJA, ZAČETEK, POR, ŠI, POMOL, ON, KN, IMOLA, VISLA, REKE, KIKLA, AN, TKON, AVE, TERJATEV, IN, KLASIKA, RI.

Žreb je odločil, da darilne pakete SŽ-Oprema Ravne, d. o. o., prejmejo: Albin Janota (Metal Ravne), Milan Merčac (Koroški gasilski zavod) in Jože Meško (SŽ-Oprema Ravne). ČESTITAMO!

Nagradna križanka št. 136: Rešitev križanke pošljite (po interni pošti) do vključno 31. 7. 2007 na naslov: FUŽINAR RAVNE, d. o. o., Uredništvo Informativnega fužinarja, Koroška cesta 14, Ravne na Koroškem. Zaradi znižane naklade glasila sprejemamo tudi rešitve fotokopirane križanke. V žrebanju lahko sodeluje vsakdo, a le z eno rešitvijo. Rešitev križanke in imena nagrajencev bomo objavili v prihodnji številki.

				IF	BICIKEL	NORVEŠKO M. IME	LADIJSKI PROPELER	OSEBNI ZAIMEK	VULKAN NA SICILIJI	SLO. HOKEJIST ZUPANČIČ	
				KREMNJAK		R					
				UŠESNI KAMENČKI		O					
				FR. SKLADATELJ FRANCIS ELEMENT. DELEC V FIZIKI		A		NOGOMETNI KLUB			
				→ M		R			VRSTA SLIKARJA		
IKO	PETER REZAR	KRAJ V DRAVSKI DOLINI	ZOFKA IVANČIČ FILM. IGRALKA GARDNER	↓	I	KOSTER	100 M ²		KOROŠKI SMUČAR AŽNOH	IRSKA REPUB. ARMADA	
PRAVILNOST					O			IME ONASSISA			
MESTO V ITALIJI					N			JUŽNO-AFRIŠKA REPUBLIKA ALPE-ADRIA			
	PEVEC DADI				NADAV, PREDUJEM	ŽENA GORBAČOVA					
	RUSKI KRALJ					EVROP. VELETOK					
CENE LESKOVAR			DARILO AVT. OZNAKA DANSKE				STAR SLOVAN			OKAY	
							DUŠAN ERJAVC				
VRSTA JABOLK								ČE			
PREGOVOR				DALMATINSKO Ž. IME				TERMIN			

Žreb bo med reševalce tokratne križanke razdelil tri darilne zavitke s praktičnimi promocijskimi izdelki (pohodne palice, dežnik, potovalna blazina).

IME IN PRIIMEK:

PODJETJE (OBRAT/ODDELEK) OZ. NASLOV: